

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

22. Quid de illorum, qui baptizant in aqua non co[n]secrata?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

QVÆSTIO XXII.

Quid de illorum qui baptizant cum aqua
non consecrata?

Quæstionis explicatio.

CONsecrationis fontis siue aquæ bap-
tismalis magna est antiquitas, & præ-
stantia, vt videre est apud veteres Ecclesiæ
Patres. Sanctus (a) Basilius dicit esse Apo-
stolicam traditionem: Sanctus (b) Cypria-
nus dicit, hanc consecrationem adhiberi,
vt aqua habeat vim regenerandi D. (c) Ambro-
sius dicit, aquam non sanctificare, nisi Spiritus
sanctus illam consecraverit D. (d) Augustinus,
non est (inquit) aqua salutis, nisi Christi nomi-
ne consecrata: Horum occasione quæritur,
quid censendum sit de modo baptizandi
illorum, qui aqua non consecrata vtuntur,
cum possint habere consecratam?

Responsio.

NEque tolerandus est hic modus, nisi ne-
cessitas salutis proximi ita postulet, si
nimirum periculum est ne desit, vel serius
adferatur aqua consecrata. Prior pars pa-
tet ex antedictis, quibus tanta illius conse-
crationis aquæ antiquitas simul & præstan-
tia ostenditur, vt non immerito quis dubi-
tare posset, an illa ad essentiam baptismi
pertineat, nisi essentialia illius per sacram

N 3 Scriptu-

scripturam & ecclesiæ definitionem reuelata essent: Posterior quoque, quia in huiusmodi necessitate, ne paruulus periculo æternæ damnationis exponatur, poterit & debet baptizari cum solis essentialibus.

Dices: Quid ergo sibi volunt Patres supra citati, cum dicunt: *aquam non sanctificare, nisi Spiritus sanctus illam consecraverit*, & similia?

R. Hæc verba Patrum sanè interpretanda esse: non enim verisimile est eos credidisse hanc accidentalem sanctificationem aquæ esse de necessitate baptismi, sed eam tantum quæ fit per sacramentalem usum & coniunctionem formæ sacramentalis, cum aqua, iuxta illud celebratum D. (a) Augustini: *quæ est tanta virtus aquæ, ut corpus tangat, & cor abluat, nisi faciente verbo?* Quia autem ipsa substantialis consecratio per illam ceremoniam significatur, ideo indistincte de consecratione aquæ loquentes dicunt aquam non sanctificare, nisi fuerit à Spiritu sancto consecrata: Deinde iudicant ex vñ ecclesiæ hanc consuetudinem fuisse necessariam, saltem necessitate præcepti.

Dices 2. Si sacerdos non habet otium recurrendi ad ecclesiam, ut habeat aquam consecratam, sit vero otium aliquod ad aquam

a tract. 80. in
15. c. Ioan. 8.
serm. de Ca-
tacylismo c. 3.

quam consecrandam, tenebitur etiam in priuatis aedib. aquam consecrare ad baptizandum?

R. Parochiale (a) Leodiense formulam consecrationis aquae pastoribus praescribit, quam sequi debent in articulo mortis, sed non respexit ad articulum mortis paruulorum peste infectorum, de quo nunc agimus: quare non existimo pastorem teneri praemittere baptismum talem consecrationem nisi probabiliter constaret infantem esse extra periculum mortis, & pastorem extra periculum contagionis, quod in casu pestis non est morale.

QVÆSTIO XXIII.

Quid de illorum, qui baptizant sine signo crucis?

Quaestiois explicatio.

Videbatur huic quaestioni satisfactum, cum in genere disputando ostendimus sacra sine signo crucis administrata, siue in necessitate, siue extra illam subsistere; tamen quia legimus non deesse, qui post Thesaurum sacerdotalem supra citatum docent, baptismum, quicquid sit de aliis sacramentis, non posse fieri sine signo sanctae crucis, inter quos est quidam Claud. Taurinens. (vt refert a (b) Valentia) non immerito haec quaestio mouetur, an modus ministrandi baptismum sine signo crucis sit reprobandus?

N 4

Respon-

a De bapti-
smo in brenâ
ritu bap-
tismi in peri-
culo mortis

b Valent. in
3. p. D. Tho.
disp. 4. q. 2.
puncto 4.